

до и непоколебимо свидѣтельство. Тія грамоты са писаны на име Тимотея Митрополита и Екзарха надъ православныѣ христіаны и священство, които са имали мѣстожителство въ Италія, именно: въ Апулія, Василиката, Калаврія, Сицилія, Мелитъ, Далмація и во всички западны страны (δουτικαῖς μέρεσι), и самъ Паисій показва въ нихъ не токмо своѣхъ независимость и самостоятельность надъ тѣхъ православны жители чрезъ своего Екзарха, но и Охридскѣ Църковь нарица право Патріаршія. Ето неговы исты слова, които са турены въ окончаніе на всекоя изъ тѣхъ грамоты: Ἐδῶθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πατριαρχείῳ τῆς Πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχρὶδῶν, καὶ ἐσφραγίσθη μετὰ τῆς ἡμετέρας καθολικῆς σφραγίδος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεργίας Θεοτόκου μετὰ κηρίου πρασίνου, καὶ ὑπεγράφη Ἰδιᾶ χειρὶ μετὰ πρασίνης, κατῶ ἔθος ἐστὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ. Сирѣчь: даде ся въ наша Патріаршія на Първа Юстиніана Охридска, и тури ѿ ся печатъ на наша Соборна Църква Благовѣщенія Пресвятыя Богородицы съ зеленъ восокъ, и ся подписа отъ моя собственна рѣка съ зелено (чернило), каквото е обычай въ наша Църковь. А въ неговъ подписъ ся провиждатъ всиचितѣ области, които Юстиніанъ подчинилъ е на Охридската Архіепископія. Онъ ся подписува въ тѣхъ три грамоты: „Паисій, Милостію Божією Архіепископъ Первыя Юстиніаны Охридскія и всея Българіи, Сербіи и проч. (καὶ τῶν λοιπῶν). Послѣ Прохора и Паисія нахождаме Архіепископа Охридскаго и всея Българіи Гавріила изъ Боснія Славянина съ право независимости, и въ неговъ подписъ отъ 1582 година видиме всички тѣхъ области, които Юстиніанъ подчинилъ е на Охридска Архіепископія. Онъ ся подписалъ: „Гавріилъ, Божією милостію, Архіепископъ Первыя Юстиніаны Охридскія и всея Българіи, Сербіи, Албаніи, Македоніи, Молдо-Влахіи, Унгро-Влахіи и проч. 93). И при това още,

93) Christ. Oriens, T. II, pag. 299. Chron. Philipp. Cyprii Append. pag. 407—409. Види въ посланію къ Арменскы Христіаны за Григоріанскій Календаръ.